

TODLE JE HĀ•DANKA - KTEROU SNAD NĀŠKDO DĀ• ...

StĀ™eda, 10 listopad 2021

Bylo nebylo, tahle kudlankovskĀ; banda se tu schĀ;izĀ- uĀ¾ hĀ™Ā-Ā;nĀ½ch dvacet let - jo, holky a pĀ;inovĀ©, jeĀ;tĀ Ā¾e se vĀ;ejchny a vĀ;ichni v pamĀ;ti, jakĀ© jsme to byly krasotinky a bujnĀ- divoĀ;ji... Ā½eleznĀ© jĀ;dro je uĀ¾ tedy troĀ;ku rezavĀ© tam nĀ;kdo odpadl, ale dĀ-ky tomu, Ā¾e na tomhle prehistorickĀ©m webu funguje poĀ•Ā-tadlo nĀ;vĀ;tĀ v a dalĀ;Ā- Ā;pionĀ;Ā; aktivita, tak mĀ-Ā¾u sledovat, jak se Kudlanka stĀ;le drĀ¾Ā- na pomĀ;rnĀ; velmi dĀ-stojnĀ©m mĀ-stĀ;. On kaĀ;dĀ½, kdo Ā• ale "Ā;Ā;rku" tu zanechĀ;... A ta hĀ;danka - copak vĀ;im napovĀ- nĀ;sledujĀ-cĀ- text?

Jednou jsme se takhle vydaly na nĀ;kup s mou kamarĀ;dkou Danou - ne Kudlankou - jinou - v naĀ;Ā- generaci byla Dana pomĀ;rnĀ; beĀ;nĀ© jmĀ©no. Co do matematiky a techniky byly Dana nepĀ™ekonatelnĀ;, ale kdyĀ¾ doĀ;lo na jazyky, tak byla tĀ©mĀ;Ā™ invalidnĀ-. JĀ; na tom byla (a stĀ;le jsem) pĀ™esnĀ; naopak, takĀ¾e jsme se vĀ;dycky bĀ;jeĀ;nĀ; doplnovaly. Jo, a mĀ;la bych jeĀ;tĀ; napsat, Ā¾e jsme se vydaly do DrĀ;Ā¾Ā•an.

Dana mlĀ•ela a pĀ™epoĀ•Ā-tĀ;vala, obĀ; jsme nakupovaly a sehnaly jsme VĀ ECKO, co jsme chtĀ;ly. Danin brĀ;icha v tĀ© dobĀ; Ā•ekal miminko, tak Dana vezla koĀ;ilky, dupaĀ;ky, kabĀ;tky atd. atd. a koupila si novĀ© kozaĀ;ky. JĀ; vezla klasiku: boty pro dĀ;ti, nĀ;jakou drogĀ©rii a tak.

Pak jsme vstoupily do uzenĀ;Ā™stvĀ-, kde byla ohromnĀ; pĀ™Ā-jemnĀ; prodavaĀ;ka a jĀ; s nĀ-cvrlikala, a bavily jsme se o tom, co si mĀ;me koupit a co nĀ©, dvacet deka tohle, dvacet tamtoho - tenhle salĀ;im si neberte, lepĀ;Ā- je tamten.. nakoupila jsem toho balĀ-k, zaplatila - s Danou zatĀ-m cloumaly komplexy a tak se rozhodla, Ā¾e poprvĀ© a naposledy v Ā;Ā;ivotĀ; zahovoĀ™Ā- nĀ;mecky.

Tak se mĀ; zeptala, jak se Ā™ekne "to samĀ©" - jĀ; jĀ- Ā™Ā-kĀ;im "das selbe" - Dana se tedy nadechla a vypravila ze sebe "Bas Belbe" a omdlela. "Was, bitte?" zeptala se prodavaĀ;ka - "No, dejte jĀ- to samĀ½, co jste dala mnĀ;, povĀ-dĀ;im jĀ;, a protoĀ¾e jsme si to nepamatovaly, tak jsme to zas rozbalovaly a koukaly, kolik je Ā•eho a prodavaĀ;ka vĀ;Ā¾ila a povĀ-dala... bylo to milĀ½.

KdyĀ¾ jsme pak jely domĀ;, byla Dana skoro v bezvĀ;domĀ-, neb vĀ;ecko co vezla, bylo zakĀ;zanĀ©, mĀ-sto sedmdesĀ;ti marek mĀ;la vymĀ;nĀ;no asi 400. KozaĀ;ky na nohou zaĀ;prajcovanĀ½ pod lavicĀ-, v nich nastrkanĀ½ ponoĀ;tiĀ;ky a dudlĀ-Ā;ky, nacpanou silonovou taĀ;ku na vĀ;Ā;Ā;ku, a pĀ™es ni kabĀ;it, v podprsence koĀ;ilky.

Tak jsme dorazily do Bad Schandau, jĀ; vedle sebe velkou taĀ;ku, kterĀ; byla plnĀ; jen do polovic, ale i tak toho bylo za 200 marek, vĀ;echno v pytlĀ-kĀ;ch "Gutten Einkauf in Zentrum".

VeĀ;el Ā;varnĀ½ nĀ;meckĀ½ celnĀ-k a ptal se, coĀ¾e jsme v jeho vlasti nakoupili. Tak mu Ā™Ā-kĀ;im "No, co tak asi mĀ-Ā¾ete koupit za 70 marek - vĀ;dyĀ; se podĀ-vejte" a ukĀ;zala jsem mu na tu taĀ;ku vedle sebe. On Ā™ekl: "nojo, to mĀ;te pravdu, tak Ā;Ā;astnou cestu" a odeĀ;el. Danu jsem kĀ™Ā-sila aĀ; do Roudnice a ona mi do dneĀ;ka nevĀ;Ā™Ā-, Ā¾e jsem Ā™ekla jen to, co jsem Ā™ekla, a Ā¾e to nebyla nĀ;jakĀ; kouzelnĀ; kletba.

Jo - drzÃ© Å•elo lepÅ¡Ã­- neÅ¼ popluÅ¼nÃ­- dvÃ¡r.

Autor? To je prÃ¡vÃ¡ ta hÃ¡jdanka â€!